

РЕШЕНИЕ

№ 1811

гр. София, 21.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Пламен Панайотов

Елеонора Попова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **11364** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от К. П. И. от [населено място],[жк], [жилищен адрес] вх. „Б“, ап. 3, чрез адв. С. М. от САК, със съдебен адрес [населено място], [улица], ап. 4, против решение без номер и дата, постановено по НАХД № 12073/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 130 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № 22-4332-011370/22.06.2022 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора за нарушение на чл. 140, ал. 1, ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 200 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата се поддържа, че при постановяване на първоинстанционното решение е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като К. П. И. не бил редовно призован и представляван. Твърди се, че на явлия се в открито съдебно заседание адвокат не му е било възлагано процесуалното представителство и нее бил упълномощаван. Сочи се, че съдът не се е произнесъл и по доказателствените искания, направени в сезиращата го жалба. Иска се отмяна на решението и връщане на делото на СРС за ново разглеждане от друг състав на съда.

В съдебно заседание касаторът, лично и чрез процесуалния си представител,

поддържа жалбата и наведените в нея оплаквания. Претендира отмяна на решението и връщането му на СРС.

Ответникът не е представляван и не е заявил становище по основателността на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно определение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София – град, в настоящият си състав, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

По делото липсват доказателства относно датата, на която решението да е било съобщено на касатора, нито на негов упълномощен процесуален представител, поради което касационната инстанция приема, че жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр.с чл. 63в ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество, касационната жалба е основателна.

С Наказателно постановление № 22-4332-011370/22.06.2022 г., издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР на К. П. И. е наложено административно наказание „глоба“ за нарушение на чл. 140, ал. 1, ЗДвП в размер на 200 лв. както и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца.

Срещу така издаденото наказателно постановление лицето е подало жалба пред Софийски районен съд с искане за неговата отмяна. Видно от приложените по първоинстанционното дело доказателства, жалба срещу НП е постъпила и от адв. А. Д., вписан в АК-П.. По делото липсва пълномощно и договор за правна помощ и съдействие между наказаното лице и подалия жалбата адвокат.

С разпореждане № 11654/18.10.2022 г. първоинстанционният съд е насрочил делото в открито съдебно заседание за 24.10.2022 г., като наказаното лице е призовано на посочения в жалбата съдебен адрес чрез адв. А. Д..

На жалбоподателя е била изпратена призовка № 2022111332579, която не е била връчена, като на нея е посочено, че адресата е уведомен „ч/з адв.“ на 19.10.2022 г. Приложена е и призовка № 2022111332582, адресирана до адв. Д., с отблязване, че последния е уведомен по телефона на 19.10.2022 г.

По първоинстанционното дело е приложено пълномощно, с което К. П. И. е упълномощил адв. С. Ц. М. от САК да го представлява пред съдилищата във връзка с издаденото наказателно постановление.

На 24.10.2022 г. е проведено открито съдебно заседание, за което е изготвен протокол № 16175 от същата дата, видно от който жалбоподателят не се е явил, нито негов процесуален представител. Съдът е приел, че не са налице процесуални нарушения и е дал ход на делото. С протоколно решение от същата дата съдът е потвърдил процесното наказателно постановление.

Към първоинстанционното дело е приложено и решение, без дата и без номер, с което НП е потвърдено. В решението си съдът е приел, че жалбоподателят е редовно призован, както и че е налице редовно упълномощаване на адв. Д..

По делото не е приложена призовка, от която да е видно на коя дата решенията са били връчени на жалбоподателя.

С оглед установеното, касационната инстанция намира, че при постановяване на решението първоинстанционният съд е допуснал съществено процесуално нарушение, което ограничава правото на защита на наказаното лице, тъй като по същество то е било лишено от право да участва в съдебното производство и да упражни пълноценно правата си.

Разпоредбата на чл. 84 ЗАНН предвижда, че доколкото в този закон няма особени правила за призоваване и връчване на призовки и съобщения, извършване на опис и изземване на вещи, определяне разноски на свидетели и възнаграждения на вещи лица, изчисляване на срокове, както и за производството пред съда по разглеждане на жалби срещу наказателни постановления, на касационни жалби пред административния съд и предложения за възобновяване, се прилагат разпоредбите на Наказателно-процесуалния кодекс. Съгласно чл. 180, ал. 1 НПК призовките, съобщенията и книгата се връчват срещу разписка, подписана от лицето, за което са предназначени.

В конкретния случай, жалбоподателят не е призован за редовно заседание, като съдът е приел за разглеждане освен подадената от К. И. П. жалба, така и тази, подписана от адв. Д.. Съдът в нарушение на процесуалните правила не е извършил проверка дали правото на жалба е упражнено валидно, като не е събрал доказателства за представителната власт на адв. Д.. Въпреки това, видно от доказателствата по делото, именно до него са били адресирани съдебните книжа и призовката за откритото съдебно заседание е изпратена именно на него. Посочено е също, че адвокатът е бил уведомен по телефона, без да е посочено на кой телефон и от кое лице е извършено уведомяването.

В съдебно заседание наказаното лице не се е явило, тъй като не е било редовно призовано, а с уведомяването по телефона на ненадлежно упълномощен процесуален представител, съдът е приел, че жалбоподателят е бил редовно уведомен за датата на заседанието. Същевременно по делото е представено пълномощно, с което жалбоподателят е упълномощил свой процесуален представител, но това пълномощно е игнорирано от съда и до посочения в пълномощното адвокат не са изпращани съобщения и призовки.

С оглед посоченото дотук, съдът намира, че жалбоподателят не е бил редовно представляван в производството пред районния съд, с което е нарушено правото му на защита и същият е бил лишен от възможността да упражни процесуалните си права в пълнота.

С провеждането на съдебно заседание в отсъствие на наказаното лице, при липса на валидно призоваване, съдът е нарушил правото му на защита и личното му участие в производството в нарушение на чл. 6 от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи. ЕСПЧ, в своята практика, е посочил, че принципът на устното и публично извършване на процеса е особено важен в наказателния контекст, когато лицето, обвинено в престъпление, трябва най-общо да може да присъства в заседанията пред първата инстанция (*Jussila v. Finland [GC]*, § 40; *Tierce and Others v. San Marino*, § 94; *Igor Pascari v. the Republic of Moldova*, § 27, относно изключването на жалбоподателя от производството, в което е била установена вината му за пътнотранспортно произшествие).

Съдът приема, че без да присъства, е трудно разбираемо как това лице би могло да упражни специфичните права, посочени в точки (с), (d) и (e) от параграф 3 на член 6, а именно правото „да се защитава лично”, „да разпитва или да изисква разпит на

свидетели” и „да ползва безплатно услугите на преводач, ако не разбира или да говори езика, използван в съда”. Следователно задължението да се гарантира правото на подсъдимия да присъства в съдебната зала се нарежда като едно от съществените изисквания на член 6 (Hermi v. Italy [GC], §§ 58-59; Sejdovic v. Italy [GC], §§ 81 и 84; Arps v. Croatia, § 28).

На следващо място се приема, че освен това правото да присъства на съдебното заседание позволява на обвиняемия да провери точността на своята защита и да я сравни с изявленията на жертвите и свидетелите (Medenica v. Switzerland, § 54). Националните съдилища трябва да положат дължимата грижа, за да осигурят присъствието на обвиняемия, като го призоват редовно (Colozza v. Italy, § 32; M.T.B. v. Turkey, §§ 49-53) и трябва да вземат мерки, за да обезсърчат неоправданото му неявяване в заседанието (Medenica v. Switzerland, § 54).

Въпреки че член 6 § 1 не може да се тълкува като предоставяне на жалбоподателя на правото да получи специфична форма на връчване на съдебни документи, като например с препоръчана поща, в интерес на правораздаването, жалбоподателят трябва да бъде уведомен за съдебното заседание по такъв начин, че не само да има информация за неговите дата, час и място, но и да има достатъчно време да подготви позицията си и да присъства на съдебното заседание (Vyacheslav Korchagin v. Russia, § 65).

Приема се, че заседанието може да се проведе в отсъствието на обвиняемия, ако той или тя се е отказал от правото си на лично участие в него. Такъв отказ може да бъде изричен или чрез конклюдентни действия, например, ако той или тя се опитва да избегне процес (L. A. v. Bulgaria, § 52; вж., например, Chong Coronado v. Andorra, §§ 42-45). Всеки отказ от гаранции по член 6 обаче трябва да отговаря на теста за „информиран и интелигентен“ отказ, установен в практиката на Съда (Sejdovic v. Italy [GC], §§ 86-87).

В конкретния случай липсва отказ от упражняване на процесуални права. Напротив, жалбоподателят в първоинстанционното производство е направил доказателствени искания в сезиращата съда жалба и е посочил адрес за призоваване. В следствие по делото е представено и пълномощно, с което жалбоподателят е упълномощил адв. С. М.. Въпреки това, нито жалбоподателя, нито упълномощения от него процесуален представител не са били призовани за откритото съдебно заседание, с което СРС е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че е налице касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 2 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН, поради което на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК решението подлежи на отмяна, като делото следва да се върне на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав. При новото разглеждане на делото решаващият състав на съда следва да осигури законосъобразното призоваване на страните в производството с оглед пълноценно упражняване на процесуалните им права.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение без номер и дата, постановено по НАХД № 12073/2022 г., по описа на Софийския районен съд, НО, 130 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.